

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel

Protokolant: stażysta Zofia Major

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Nowe Miasto w Poznaniu Anity Zwolińskiej – Smukała
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 lutego 2024 r.

sprawy o wydanie wyroku łącznego wobec **M. S. (M. S.)**

syna J. i E. z domu P.,

urodzonego w dniu (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 11 grudnia 1996 r. sygn. akt **III K 264/96** (wyrok prawomocny z dniem 18 grudnia 1996 r.):

- za przestępstwo z art. 210§1 k.k. z 1969 r. popełnione w dniu 15 lutego 1996 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w kwocie 500 zł;

- za przestępstwo z art. 214 § 2 k.k. z 1969 r. popełnione w dniu 15 lutego 1996 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

przy czym kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 05.08.1997r., sygn. V Wz 1574/97 skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony, warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu IV Wydziału Grodzkiego z dnia 14 marca 2005 r. sygn. akt **IV K 2392/04** (wyrok prawomocny z dniem 07 lipca 2005 r.) za przestępstwo z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 września 2004 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20 kwietnia 2005 r., sygn. akt **XXIII K 1244/04** (wyrok prawomocny z dniem 09 lutego 2006 r.) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od czerwca 2003 r. do grudnia 2003 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Poznaniu VI Wydziału Grodzkiego z dnia 09 grudnia 2005 r., sygn. akt **VI K 1425/03** (wyrok prawomocny z dniem 22 września 2006 r.) za:

- przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 13 kwietnia 2003 r. do dnia 14 kwietnia 2003 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 13 kwietnia 2003 r. do dnia 14 kwietnia 2003 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 13 kwietnia 2003 r. do dnia 14 kwietnia 2003 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda; kara grzywny została wykonana w całości;

V. Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 07 lutego 2006 r., sygn. akt **II K 544/05** (wyrok prawomocny z dniem 15 lutego 2006 r.) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w okresie od dnia 30 listopada 2000 r. do dnia 16 maja 2001 r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 100 zł każda, kara grzywny została wykonana w całości;

VI. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2008 r., sygn. akt **III K 95/08** (wyrok prawomocny z dniem 26 września 2008 r.) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 stycznia 2007 r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 25.05.2010r., sygn. V Kow 2405/10 skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony, warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;

VII. łącznym Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 28 kwietnia 2008 r., sygn. akt **II K 712/06** (wyrok prawomocny z dniem 06 maja 2008 r.), którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi w pkt II, III, IV i V i wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została odbyta w całości;

VIII. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21 marca 2012 r., sygn. akt **VIII K 1498/11** (wyrok prawomocny z dniem 06 kwietnia 2012 r.), za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 2 a k.k. popełnione w dniu 09 lutego 2011 r. na karę grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych po 10 zł każda; kara grzywny została wykonana;

IX. Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 07 października 2012 r., sygn. akt **II K 1104/11** (wyrok prawomocny z dniem 20 marca 2013 r.), za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 października 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została odbyta w całości;

X. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 lipca 2013 r., sygn. akt **VI K 919/13** (wyrok prawomocny z dniem 07 sierpnia 2013 r.) za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. popełnione w dniu 25 maja 2013 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat i karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 10 zł każda; na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 29 sierpnia 2014 r. zarządzono wykonanie kary 7 miesięcy pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została odbyta w całości;

XI. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 18 kwietnia 2014 r., sygn. akt **VI K 100/14** (wyrok prawomocny z dniem 26 kwietnia 2014 r.) za przestępstwo z art. 244 § 1 k.k. popełnione w dniu 14 stycznia 2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda; kara grzywny została wykonana;

XII. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt **VI K 1363/15** (wyrok prawomocny z dniem 11 marca 2016 r.) za przestępstwo z art. 180 a § 1 k.k. popełnione w dniu 06 października 2015 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 15 zł każda; kara grzywny została wykonana;

XIII. Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22 marca 2016 r., sygn. akt **II K 11/16** (wyrok prawomocny z dniem 15 kwietnia 2016 r.) za przestępstwo z art. 180 a § 1 k.k. popełnione w dniu 05 listopada 2015 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda; kara grzywny została wykonana;

XIV. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 05 sierpnia 2016 r., sygn. akt **II K 146/16** (wyrok prawomocny z dniem 21 września 2016 r.) za przestępstwo z art. 180 a § 1 k.k. popełnione w dniu 12 stycznia 2015 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, postanowieniem Sądu rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 06.06.2017r., sygn. III Wo 480/16 zawieszono postępowanie wykonawcze;

XV. Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 04 września 2020 r., sygn. akt **II K 1658/19** (wyrok prawomocny z dniem 28 lipca 2021 r.) za:

- przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione z 07 na 8 maja 2019 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 16 lipca 2019 r. do dnia 18 lipca 2019 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 178 b k.k. popełnione w dniu 18 lipca 2019 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności; przy czym skazany od dnia 04 października 2021 r. godz. 13:55 odbywa w/w karę i ma ją odbywać do dnia 04 listopada 2024 r. godz. 13:55;

XVI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2023 r. sygn. akt **III K 407/23** (wyrok prawomocny z dniem 08 listopada 2023 r.) za:

- ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 29 kwietnia 2021 r. do dnia 11 czerwca 2021 r. na karę 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych po 30 zł każda,

- ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 07 maja 2021 r. do dnia 29 maja 2021 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych po 30 zł każda,

- przestępstwo z art. 178 b k.k. i art. 180 a k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 11 czerwca 2021 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 11 czerwca 2021 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 11 czerwca 2021 r. na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny połączono i wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 800 stawek dziennych po 30 zł każda; planowany czas odbywania kary przypada na okres od dnia 04 listopada 2024 r. godz. 13:55 do dnia 08 maja 2027 r. godz. 13:55;

***

1. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.07.2015r. do dnia 23.06.2020r. – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. łączy kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w sprawie II K 1658/19 opisanym wyżej w pkt XV i wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 407/23 opisanymi wyżej w pkt XVI i wymierza **skazanemu M. S. karę łączną 6 (sześciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.**

2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza:

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, sygn. akt II K 1658/19 od dnia 08 października 2019 r., godz. 07:10 do dnia 04 września 2020r., godz. 13.17 i od dnia 04 października 2021 r. godz. 13:55 do nadal,

- okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. akt III K 407/23 od dnia 11 czerwca 2021 r. godz. 13.55 do dnia 04 października 2021 r. godz. 13:55.

3. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

4. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego, co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt. I - XIV.

5. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobiera od niego opłaty.

sędzia Izabela Dehmel

UZASADNIENIE			
Formularz UWŁ	Sygnatura akt	III K 546/23	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3-8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Wojewódzki w Poznaniu	11 grudnia 1996 r.	III K 264/96
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Poznaniu IV Wydział Grodzki	14 marca 2005 r.	IV K 2392/04
1.1.3.	Sąd Rejonowy w Poznaniu	20 kwietnia 2005 r.	XXIII K 1244/04
1.1.4.	Sąd Rejonowy w Poznaniu VI Wydział Grodzki	09 grudnia 2005 r.	VI K 1425/03

1.1.5.	Sąd Rejonowy w Śremie	07 lutego 2006 r.	II K 544/05
1.1.6.	Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	11 kwietnia 2008 r.	III K 95/08
1.1.7.	Sąd Rejonowy w Śremie	28 kwietnia 2008 r.	II K 712/06
1.1.8.	Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	21 marca 2012 r.	VIII K 1498/11
1.1.9.	Sąd Rejonowy w Wągrowcu	07 października 2012 r.	II K 1104/11
1.1.10	Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu	30 lipca 2013 r.	VI K 919/13
1.1.11	Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu	18 kwietnia 2014 r.	VI K 100/14
1.1.12	Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu	11 lutego 2016 r.	VI K 1363/15
1.1.13	Sąd Rejonowy w Słupcy	22 marca 2016 r.	II K 11/16
1.1.14	Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej	05 sierpnia 2016 r.	II K 146/16
1.1.15	Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej	04 września 2020r.	II K 1658/19
1.1.16.	Sądu Okręgowego w Poznaniu	31 października 2023 r.	III K 407/23
1.2. Inne fakty			
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	<p>Z opinii o skazanym, sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wynika, że skazany M. S. ma wykształcenie średnie zawodowe w zawodzie technik technologii żywności. Jest żonaty, posiada syna w wieku (...) lat, nie jest zobowiązany do alimentacji.</p> <p>M. S. karę pozbawienia wolności rozpoczął odbywać w dniu 14.06.2021r. w Zakładzie Karnym w R.. Początkowo skierowany został do odbywania kary w warunkach zakładu karnego typu zamkniętego. Zachowanie osadzonego nie wzbudzało zastrzeżeń, w związku z czym w dniu 10.10.2023 r. skierowany został do dalszego odbywania kary w warunkach zakładu karnego typu półotwartego. M. S. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania - realizacja zadań programu została oceniona pozytywnie. Zachowanie osadzonego jest właściwe, wielokrotnie był nagradzany regulaminowo, jeden raz karany dyscyplinarnie w postaci nagany za to, że w lutym 2023 r. podczas widzenia podmienił zegarek i</p>	opinia o skazanym	k. 62-65

	<p>usiłował go wnieść na oddział mieszkalny. W stosunku do osadzonego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie dokonywał aktów samoagresji, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Skazany jest zatrudniony nieodpłatnie w charakterze pracownika gospodarczego - ze swoich obowiązków wywiązuje się rzetelnie i sumiennie.</p> <p>M. S. pozostaje krytyczny w stosunku do popełnionego przestępstwa oraz dotychczasowego trybu życia.</p>		
1.1.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.	
3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu	
3.1.1.	wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 04 września 2020 r., sygn. akt II K 1658/19	karę łączna 4 lat pozbawienia wolności	
3.1.2.	wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2023 r. sygn. akt III K 407/23	kara łączna 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej			

W pierwszej kolejności należy wskazać, że nowelizacja ustawy Kodeks karny, w zakresie unormowań odnoszących się do instytucji kary łącznej w Ustawie z 19.06.2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19, (dalej: tarcza 4.0) zawiera reguły intertemporalne dotyczące kary łącznej wskazane w art. 81 ust. 1 i 2 tarczy 4.0. Art. 81 ust. 1 stanowi, że przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu dotychczasowym stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tarczy 4.0, natomiast w ust. 2 stanowi, iż przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tarczą 4.0 stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie tarczy 4.0.

Mając na uwadze, że po dniu wejścia w życie wskazanej nowelizacji prawomocnie orzeczone zostały kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej

Podlaskiej z dnia 04 września 2020 r., sygn. akt II K 1658/19 i wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2023 r. sygn. akt III K 407/23 w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obecnie obowiązującym tj. obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020r.

Jednocześnie, w związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015r., poz. 396) również uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą

Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.05.2016r. II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345). Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następne k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. mogłyby mieć zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego M. S., ponieważ wyroki skazujące w sprawie o sygn. akt VI K 1363/15, II K 11/16 zapadły wobec skazanego już po wejściu w życie

przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można było rozważyć również stosowanie przepisów art. 85 i następne k.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r., jak i w brzmieniu starym tj. obowiązującym przed 1 lipca 2015r.

Rzeczą Sądu wyrokującego w niniejszej sprawie było zatem rozstrzygnięcie, który z wymienionych przepisów statuuje normę właściwą dla rozstrzygnięcia kwestii intertemporalnej w sprawie M. S.. Zdaniem Sądu rozstrzygnięcie powstałego w niniejszej sprawie problemu intertemporalnego powinno nastąpić w oparciu o art. 4 § 1 k.k., przemawia bowiem za tym ugruntowana w orzecznictwie wykładnia tego przepisu (i to jeszcze w czasie obowiązywania Kodeksu karnego z 1969 r.), z którą Sąd w tym składzie zgadza się, a zgodnie z którą ma on niewątpliwie zastosowanie także w sytuacjach orzekania o karze łącznej, również w wyroku łącznym. Stanowisko takie zaprezentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie o sygn. II KRN 2/95 (OSNKW z

1995 r., z. 3-4, poz. 17), w którym stwierdził, iż „niezależnie od stosowanej przez sąd wydający wyrok łączny zasady kształtowania kary łącznej (absorpcji całkowitej, częściowej czy też kumulacji), sąd ten – w tym zakresie – na nowo dokonuje aktu wymiaru kary zwanej w tym wypadku karą łączną. Zatem winien z jednej strony respektować prawomocność „łączonych” wyroków (i dlatego też nie wolno mu w tym trybie dokonywać korekt w zakresie wymiaru kar orzeczonych za poszczególne czyny prawomocnie osądzone), ale z drugiej strony również ewentualną zmianę stanu prawnego, jeśli zmiana ta dotyczy na nowo kształtowanych – w myśl reguł wyznaczonych w art. 67-71 k.k. – składników wymiaru kary i jest to zmiana korzystna dla oskarżonego (np. korzystniejsze tzw. przeliczniki, wyższy próg wymagany dla orzeczenia kary zastępczej)”. Wymierzanie kary łącznej w wyroku łącznym jest niewątpliwie orzekaniem o odpowiedzialności karnej za przestępstwa. W art. 4 § 1 k.k. nie ma zaś mowy o orzekaniu o sprawstwie i winie, tylko o orzekaniu. Nie ulega więc wątpliwości, że zakresem jego zastosowania zostało objęte każde orzekanie o odpowiedzialności karnej

za przestępstwo, także w zakresie kary przy wydawaniu wyroku łącznego.

Warunki do orzeczenia kary łącznej według przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r., jak również w obowiązującym stanie prawnym zostały określone w art. 85 k.k. i nast. k.k. Zgodnie z przepisem art. 85 k.k. karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych

zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

I tak, „pierwszym” chronologicznie wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego M. S. jest wyrok Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 11 grudnia 1996 r. sygn. akt III K 264/96. Badając natomiast daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw, stwierdzić należy, że przestępstwa osądzone pozostałymi wyrokami popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. III K 264/96.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego w Poznaniu IV Wydziału Grodzkiego z dnia 14 marca 2005 r. sygn. akt IV K 2392/04, natomiast przestępstwa osądzone wyrokami Sądu

Rejonowego w Poznaniu z dnia 20 kwietnia 2005 r., sygn. akt XXIII K 1244/04, Sądu Rejonowego w Poznaniu VI Wydziału Grodzkiego z dnia 09 grudnia 2005 r., sygn. akt VI K 1425/03 i Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 07 lutego 2006 r., sygn. akt II K 544/05 zostały popełnione każdorazowo przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. IV K 2392/04, natomiast przestępstwa osądzone pozostałymi wyrokami popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. IV K 2392/04.

Jednocześnie z uwagi na objęcie kar orzeczonych w sprawie sygn. akt IV K 2392/04, XXIII K 1244/04, VI K 1425/03 i II K 544/05 wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 28 kwietnia 2008 r., sygn. akt II K 712/06 i brak warunków z art. 85 kk do połączenia w/w kar z jakąkolwiek inną karą orzeczoną wobec skazanego brak było podstaw do ingerencji w treść wyroku łącznego w sprawie sygn. II K 712/06 w powyższym zakresie.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2008 r., sygn.

akt III K 95/08, natomiast przestępstwa osądzone pozostałymi wyrokami popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. III K 95/08.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21 marca 2012 r., sygn. akt VIII K 1498/11, przestępstwo osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 07 października 2012 r., sygn. akt II K 1104/11 zostało popełnione w dniu 21 października 2011r., a więc przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. VIII K 1498/11, natomiast przestępstwa osądzone pozostałymi wyrokami popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. VIII K 1498/11.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 lipca 2013 r., sygn. akt VI K 919/13, natomiast przestępstwa osądzone pozostałymi wyrokami popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. VI K 919/13.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest

wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 18 kwietnia 2014 r., sygn. akt VI K 100/14, natomiast przestępstwa osądzone pozostałymi wyrokami popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. VI K 100/14.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt VI K 1363/15, przestępstwo osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22 marca 2016r., sygn. akt II K 11/16 zostało popełnione w dniu 05 listopada 2015r., przestępstwo osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 05 sierpnia 2016 r., sygn. akt II K 146/16 zostało popełnione w dniu 12 stycznia 2015r., a więc każdorazowo przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. VI K 1363/15, natomiast przestępstwa osądzone pozostałymi wyrokami popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. VI K 1363/15.

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 04 września 2020 r.,

sygn. akt II K 1658/19, natomiast przestępstwa osądzone wyrokiem w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2023 r. sygn. akt III K 407/23 popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie sygn. II K 1658/19.

Uwzględniając, zatem treść art. 85 i następne k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r. i przepisów obecnie obowiązujących stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie zostały spełnione materialnoprawne przesłanki do wydania wyroku łącznego i wymierzenia kary łącznej w odniesieniu do kar wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21 marca 2012 r., sygn. akt VIII K 1498/11 i Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 07 października 2012 r., sygn. akt II K 1104/11 oraz kary łącznej w odniesieniu do kar wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt VI K 1363/15, Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22 marca 2016r., sygn. akt II K 11/16 i Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 05 sierpnia 2016 r., sygn. akt II K 146/16.

Rozważyć też należało dopuszczalność wydania wyroku łącznego wobec skazanego M. S. na podstawie przepisów obowiązujących od dnia 15 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r., regulujących podstawy orzekania kary łącznej. Przypomnieć zatem należy, że zgodnie z art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z kolei jak stanowi § 2 tego artykułu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Wobec powyższego, ustalając, że obecnie (w dacie wydania nieprawomocnego wyroku łącznego) podlega wykonaniu wobec skazanego M. S. kara łączna 4 (czterech) lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 04 września 2020 r., sygn. akt II K 1658/19 i kara łączna 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy

pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2023 r. sygn. akt III K 407/23, możliwe było połączenie tych kar łącznych pozbawienia wolności.

Sąd uznał jednocześnie, że w odniesieniu do wskazanych wyżej, podlegających łączeniu, kar łącznych pozbawienia wolności nie zachodzi negatywna przesłanka wymierzenia kary łącznej określona w art. 85 § 3 k.k. (i to także przy uwzględnieniu zmian tego przepisu od 15 kwietnia 2016r.), a co jednoznacznie wynika z analizy dat popełnienia przestępstw osądzonych w tych sprawach i danych dotyczących odbywania przez skazanego kar w poszczególnych sprawach.

Podsumowując powyższe Sąd przyjął, że in concreto dla skazanego M. S. względniejsze są przepisy o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r., albowiem łączeniu podlegają kary pozbawienia wolności, nadto w brzmieniu art. 86 § 2 k.k. możliwe jest łączenie w nową karę łączną wcześniej orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności.

Zatem, na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a

k.k. i art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.07.2015r. do dnia 23.06.2020r. – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. Sąd połączył karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 04 września 2020 r., sygn. akt II K 1658/19 opisanym w pkt. XV oraz karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2023 r. sygn. akt III K 407/23 opisanym w pkt. XVI.

4. **WYMIAR KARY**

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Sąd wymierzył skazanemu M. S. karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Przechodząc do rozważań odnośnie miarkowania wymiaru kary łącznej przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, że

kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, że kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw. Jednak nie można zapomnieć, iż

kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/O1, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie wszak z art. 85 a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo –

podmiotowy (tak:
postanowienie Sądu
Najwyższego z
07.10.2002r., II KK
270/02) oraz bliskość
czasowa. Winno się nadto
uwzględnić okoliczności,
jakie zaszły już po wydaniu
poprzednich wyroków,
przede wszystkim mieć
na uwadze proces
resocjalizacji skazanego, a
także względy
indywidualno - i
generalno - prewencyjne.
Analizując związki łączące
realnie zbiegające się
przestępstwa trzeba
pamiętać, iż kara łączna
winna być wymierzona
przy zastosowaniu zasady
absorpcji im większa
zachodzi łączność
przedmiotowa i bliskość
czasowa pomiędzy
poszczególnymi
przestępstwami lub wtedy,
gdy jedno z pozostających
w zbiegu przestępstw
zdecydowanie dominuje
nad pozostałymi. Ponadto,
niezależnie od możliwości
zastosowania przy
wymiarze kary łącznej
zasady pełnej absorpcji,
aspiracji, jak i zasady
pełnej kumulacji, oparcie
wymiaru kary na zasadzie
absorpcji lub kumulacji
traktować należy jako
rozwiązanie skrajne,
stosowane wyjątkowo i
wymagające szczególnego
uzasadnienia, stąd
priorytetową zasadą
wymiaru kary łącznej
powinna być zasada
aspiracji (P. Kardas, w:
Kodeks karny..., s.1137
op. cit.). Wyrok łączny

jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie SN z dnia 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną jak w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych tymi wyrokami przestępstw nie jest tożsamy (przestępstwa przeciwko mieniu, przestępstwa opisane w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji), co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej, a przemawiało za

zastosowaniem zasady asperacji bliżej kumulacji. Ponadto, pomiędzy przestępstwami objętymi łączonymi karami łącznymi osądzonymi w sprawach podlegających łączeniu, nie zachodziła bliskość czasowa, bo zostały popełnione w sierpniu pierwszej połowie 2019r. i w pierwszej połowie 2021r. Brak zbieżności czasowej także przemawiał za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji, bliżej kumulacji, co też znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego M. S. (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 k.k. Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 4 lat pozbawienia wolności do 6 lat i 10 miesięcy, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar do sumy łączonych kar).

Wymierzając karę łączną w wyroku łącznym nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych, jednak w sytuacji, gdy według znowelizowanych przepisów art. 85 i nast. k.k. łączeniu w wyroku łącznym podlegają już poprzednio orzeczone kary łączne, a nie jednostkowe, to okoliczność ta nie

pozostaje bez znaczenia przy wymiarze kolejnej kary łącznej, skoro de facto już raz (przy wymiarze kar łącznych w wyrokach jednostkowych) uwzględnione zostały związki przedmiotowe i czasowe zachodzące pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami i znalazło to swój wyraz w takim, a nie innym wymiarze kar łącznych, podlegających obecnie łączeniu w ramach wyroku łącznego. Dlatego zgodnie z art. 85 a k.k. (obowiązującym od 1 lipca 2015r.), orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne.

Miarkując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego, zważyć należy, że M. S. przebywa w warunkach izolacji więziennej od 14.06.2021r. i w świetle opinii o skazanym, a którą

przytoczono na wstępie uznać należy, że na obecną chwilę prognoza kryminologiczna wobec skazanego jest jedynie częściowo pozytywna, zwłaszcza jeżeli uwzględni się datę końca odbywania kary. Zachowanie M. S., które ocenić należy jako prawidłowe, wskazuje, że proces jego resocjalizacji już się rozpoczął, jednakże z uwagi na jego etap nie można jeszcze zdaniem Sądu przesądzać, czy odniesie pozytywne rezultaty i kiedy, skoro koniec kary łącznej wymierzonej niniejszym wyrokiem łącznym będzie przypadał na koniec 2026r. Powyższe okoliczności wskazują, że z ostrożnością należy podchodzić i oceniać zmiany zachodzące i uzewnętrzniane w zachowaniu skazanego, jeżeli chodzi o postępy w procesie resocjalizacji, w tym krytycyzm wobec popełnionych przestępstw.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzył skazanemu karę łączną 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku

skazanego o zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, co w realiach niniejszej sprawy skutkowałoby orzeczeniem kary łącznej w wymiarze 4 lat miesięcy pozbawienia wolności. Takie ukształtowanie kary łącznej pozostawałoby w rażącej sprzeczności z poczuciem sprawiedliwości, a karę orzeczoną w takim wymiarze należałoby uznać za rażąco łagodną.

Reasumując, karę łączną pozbawienia wolności, wymierzoną skazanemu przy zastosowaniu zasady asperacji należy uznać za sprawiedliwą i adekwatną wobec okoliczności sprawy. Takie ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu, orzeczona w tym wyroku kara łączna i związane z nią dolegliwości, osiągną cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowodują

<p>motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględni potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą.</p>	
<p>5. Wymiar Środka karnego</p>	
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>	
<p>6. Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU łącznym</p>	
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>2</p>	<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej 6 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - okres rzeczywistego pozbawienia wolności w

	<p>sprawie Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, sygn. akt II K 1658/19 od dnia 08 października 2019 r., godz. 07:10 do dnia 04 września 2020r., godz. 13.17 i od dnia 04 października 2021 r. godz. 13:55 do nadal,</p> <p>- okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. akt III K 407/23 od dnia 11 czerwca 2021 r. godz. 13.55 do dnia 04 października 2021 r. godz. 13:55.</p>	
3	Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym Sąd pozostawił odrębnemu wykonaniu.	
4	Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego, co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt. I - XIV z uwagi na brak przesłanek do wydania wyroku łącznego.	
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973r.	

	o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego długoterminowej kary pozbawienia wolności.
8. PODPIS	
Poznań, dnia 27 lutego 2024r. sędzia Izabela Dehmel	

ZARZĄDZENIE

Proszę:

Odnotować i zakreślić w kontrolce uzasadnień.

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego.

Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dn. 27.02.2024r.

sędzia Izabela Dehmel